

¹Höret das, ihr vom Hause Jakob, die ihr heißet mit Namen Israel und aus dem Wasser Juda's geflossen seid; die ihr schwöret bei dem Namen des HERRN und gedenkt des Gottes in Israel, aber nicht in der Wahrheit noch Gerechtigkeit.²Sie nennen sich aus der heiligen Stadt und trotzen auf den Gott Israels, der da heißt der HERR Zebaoth.³Ich habe es zuvor verkündigt, dies Zukünftige; aus meinem Munde ist's gekommen, und ich habe es lassen sagen; ich tue es auch plötzlich, daß es kommt.⁴Denn ich weiß, daß du hart bist, und dein Nacken ist eine eiserne Ader, und deine Stirn ist ehern;⁵Darum habe ich dir's verkündigt zuvor und habe es dir lassen sagen, ehe denn es gekommen ist, auf daß du nicht sagen könntest: Mein Götze tut's, und mein Bild und Abgott hat's befohlen.⁶Solches alles hast du gehört und siehst es, und verkündigst es doch nicht. Ich habe dir von nun an Neues sagen lassen und Verborgenes, das du nicht wußtest.⁷Nun ist's geschaffen, und nicht vorlängst, und hast nicht einen Tag zuvor davon gehört, auf daß du nicht sagen könntest: Siehe, das wußte ich wohl.⁸Denn du hörtest es nicht und wußtest es auch nicht, und dein Ohr war dazumal nicht geöffnet; ich aber wußte wohl, daß du verachten würdest und von Mutterleib an ein Übertreter genannt bist.⁹Um meines Namens willen bin ich geduldig, und um meines Ruhms willen will ich mich dir zugut enthalten, daß du nicht ausgerottet werdest.¹⁰Siehe ich will dich läutern, aber nicht wie Silber; sondern ich will dich auserwählt machen im Ofen des Elends.¹¹Um meinetwillen, ja um

¹اسْمَعُوا هَذَا يَا بَنَتِ يَعْقُوبَ الْمَدْعُوبِينَ بِاسْمِ إِسْرَائِيلَ الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ مِيَاهِ يَهُودَا، خَالِفِينَ بِاسْمِ الرَّبِّ، وَالَّذِينَ يَذْكُرُونَ إِلَهَ إِسْرَائِيلَ، لَيْسَ بِالصِّدْقِ وَلَا بِالْحَقِّ. ²فَلَيْتَهُمْ يُسَمِّوْنَ مِنْ مَدِينَةِ الْقُدْسِ وَيُسْتَدْوُونَ إِلَى إِلَهِ إِسْرَائِيلَ. رَبُّ الْجُنُودِ اسْمُهُ، ³بِالْأَوَّلِيَّاتِ مُنْذُ رَمَانَ أُخْبِرْتُ، وَمِنْ قَمِي خَرَجْتُ وَأُنْبَأْتُ بِهَا. بَعَثَ صَنَعْتُهَا قَائِتٌ. ⁴لِمَعْرِفَتِي أَتَيْتُكَ قَاسٍ، وَعَصَلْتُ مِنْ حَدِيدٍ عُيُفُكَ، وَجِهْتُكَ نُحَاسًا، ⁵أَخْبِرْتُكَ مُنْذُ رَمَانَ. قَبْلَمَا أَتَيْتُكَ، لَيْلًا تَقُولُ، صَنِمِي قَدْ صَنَعَهَا، وَمَنْحُوتِي وَمَسْبُوكِي أَمَرَ بِهَا. ⁶قَدْ سَمِعْتَ قَائِلُ كُلِّهَا. وَأَنْتُمْ أَلَا تُخْبِرُونَ. قَدْ أَتَيْتُكَ بِحَدِيثَاتٍ مُنْذُ الْآنَ، وَبِمَخْفِيَّاتٍ لَمْ تَعْرِفْهَا. ⁷الْآنَ خُلِقْتُ وَلَيْسَ مُنْذُ رَمَانَ، وَقَبْلَ الْيَوْمِ لَمْ تَسْمَعْ بِهَا، لَيْلًا تَقُولُ، هَتَّنَا قَدْ عَرَفْنَاهَا. ⁸لَمْ تَسْمَعْ وَلَمْ تَعْرِفْ، وَمُنْذُ رَمَانَ لَمْ تَنْفَتِحْ أذُنُكَ، فَإِنِّي عَلِمْتُ أَنَّكَ تَعْدُرُ عَذْرَاءَ، وَمِنْ الْبَطْنِ سُمِّيتِ غَاصِيَا. ⁹مِنْ أَجْلِ اسْمِي أَبْطَلْتُ غَضَبِي، وَمِنْ أَجْلِ قَحْرِي أَمْسِكْتُ عَنْكَ حَتَّى لَا أَقْطَعَكَ. ¹⁰هَتَّنَا قَدْ تَقَبَّلْتُكَ وَلَيْسَ بِفِصَّةٍ. اخْبِرْتُكَ فِي كُورِ الْمَسْقَعَةِ. ¹¹مِنْ أَجْلِ نَفْسِي، مِنْ أَجْلِ نَفْسِي أَفْعَلُ. لِأَنَّهُ كَيْفَ يُدَسُّ اسْمِي. وَكَرَامَتِي لَا أُعْطِيهَا لِآخَرَ. ¹²اسْمَعْ لِي يَا يَعْقُوبُ. وَإِسْرَائِيلَ الَّذِي دَعَوْتُهُ. أَنَا هُوَ. أَنَا الْأَوَّلُ وَأَنَا الْآخِرُ. ¹³وَبِي أَسَّسَتِ الْأَرْضَ وَبِيَمِينِي تَشَرَّتِ السَّمَاوَاتُ. أَنَا أَذْعُوهُمْ فَيَقِفْنَ مَعًا. ¹⁴اجْتَمِعُوا كُلُّكُمْ وَاسْمَعُوا. مَنْ مِنْهُمْ أَخْبَرَ بِهَذَا. قَدْ أَحَبَّهُ الرَّبُّ. يَصْنَعُ مَسَرَّتَهُ بِبَابِلَ، وَيَكُونُ ذِرَاعُهُ عَلَى الْكِلْدَانِيِّينَ. ¹⁵أَنَا أَنَا تَكَلَّمْتُ وَدَعَوْتُهُ. أَتَيْتُ بِهِ فَيَنْجَحُ طَرِيقُهُ. ¹⁶تَقَدَّمُوا إِلَيَّ. اسْمَعُوا هَذَا. لَمْ أَتَكَلَّمْ مِنَ الْبَدءِ فِي الْحَقَاءِ. مُنْذُ وُجِدِهِ أَنَا هُنَاكَ، وَالْآنَ السَّيِّدُ الرَّبُّ أَرْسَلَنِي وَرُوحُهُ. ¹⁷هَكَذَا يَقُولُ الرَّبُّ قَادِيكَ قُدُّوسُ إِسْرَائِيلَ، أَنَا الرَّبُّ إِلَهُكَ مُعَلِّمُكَ لِتَنْتَفِعَ، وَأَمْسِكُكَ فِي طَرِيقِ تَسْلُكَ فِيهِ. ¹⁸لَيْتَكَ أَصْغَيْتَ لَوْصَايَايَ، فَكَانَ كَنْهَرُ سَلَامِكَ وَبُرْكَ كُلِّجِ الْبَحْرِ. ¹⁹وَكَانَ كَالرَّمْلِ تَسْلُكَ وَدَرَّتُهُ أَحْسَائُكَ كَأَحْسَائِهِ. لَا يَنْقَطِعُ وَلَا يُبَادُ اسْمُهُ مِنْ أَمَامِي. ²⁰أَخْرَجُوا مِنْ بَابِلَ، أَهْرَبُوا مِنْ أَرْضِ الْكِلْدَانِيِّينَ. يَصُوتُ الْتَرْتُمُ أَحْيَرُوا. تَأَدُّوا بِهَذَا. شَبَّعُوهُ إِلَى أَقْصَى الْأَرْضِ. قُولُوا، قَدْ قَدَى الرَّبُّ عَبْدَهُ يَعْقُوبَ. ²¹وَلَمْ يَغْطِشُوا فِي الْفِقَارِ الَّذِي سَبَّوهُمْ فِيهَا. أَجْرَى لَهُمْ مِنَ الصَّخْرِ مَاءً، وَسَقَّى الصَّخْرَ فِقَاصَتِ الْمِيَاهِ. ²²لَا سَلَامَ قَالَ الرَّبُّ لِلْأَشْرَارِ.

meinetwillen will ich's tun, daß ich nicht gelästert werde; denn ich will meine Ehre keinem andern lassen.¹² Höre mir zu, Jakob, und du, Israel, mein Berufener: Ich bin's, ich bin der Erste, dazu auch der Letzte.¹³ Meine Hand hat den Erdboden gegründet, und meine Rechte hat den Himmel ausgespannt; was ich rufe, das steht alles da.¹⁴ Sammelt euch alle und hört: Wer ist unter diesen, der solches verkündigt hat? Der HERR liebt ihn; darum wird er seinen Willen an Babel und seinen Arm an den Chaldäern beweisen.¹⁵ Ich, ja, ich habe es gesagt, ich habe ihn gerufen; ich will ihn auch kommen lassen, und sein Weg soll ihm gelingen.¹⁶ Tretet her zu mir und höret dies! Ich habe es nicht im Verborgenen zuvor geredet; von der Zeit an, da es ward, bin ich da. Und nun sendet mich der HERR HERR und sein Geist.¹⁷ So spricht der HERR, dein Erlöser, der Heilige in Israel: Ich bin der HERR, dein Gott, der dich lehrt, was nützlich ist, und leitet dich auf dem Wege, den du gehst.¹⁸ O daß du auf meine Gebote merktest, so würde dein Friede sein wie ein Wasserstrom, und deine Gerechtigkeit wie Meereswellen;¹⁹ und dein Same würde sein wie Sand, und die Sprossen deines Leibes wie Sandkörner; sein Name würde nicht ausgerottet noch vertilgt vor mir.²⁰ Gehet aus von Babel, fliehet von den Chaldäern mit fröhlichem Schall; verkündiget und lasset solches hören; bringt es aus bis an der Welt Ende; sprecht: Der HERR hat seinen Knecht Jakob erlöst.²¹ Sie hatten keinen Durst, da er sie leitete in der Wüste: er ließ ihnen Wasser aus dem

Felsen fließen; er riß den Fels, das Wasser
herausrann.²² Aber die Gottlosen, spricht
der HERR, haben keinen Frieden.